

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΟΡΟΣ ΘΑΒΩΡ

Τὴν Κυριακὴν, 29^η Μαρτίου / 11^η Ἀπριλίου 2021, ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξε θείας Λειτουργίας εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ, τῇ ὑποδοχῇ τοῦ ρέκτου ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Ἰλαρίωνος καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Εἰς τὸ Κοινωνικὸν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε διὰ τοῦ κάτωθι κηρύγματος Αὐτοῦ:

«Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ λέγων· διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. ... καὶ πολλάκις αὐτόν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ’ εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεῖς ἐφ’ ἡμᾶς. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τό εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων ἔλεγε· πιστεύω, κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ», (Μάρκ. 9,17-24).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Σήμερον, Δ΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία ποιεῖται μνηεὶαν τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος ἀφ’ ἑνός καὶ τοῦ υἱοῦ ἑνός πατρός, ὁ ὁποῖος ναί μέν πιστεύει, ἀλλ’ αἰτεῖται βοήθειαν ἐν τῇ ἀπιστίᾳ αὐτοῦ ἀπὸ τόν Χριστόν. Ἐπὶ πλέον δέ ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος δέν παραλείπει νά εἴπῃ ὅτι ὁ Χριστός «ἐδίδασκε γάρ τούς μαθητάς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται», (Μάρκ. 9,31).

Ὁ Χριστός ἐν τῇ ἀπείρῳ Αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ θεραπεύει τόν «πνεῦμα ἄλαλον ἔχοντα υἱόν», τόν θεραπεύει, δηλαδή τόν ἐλευθερώνει ἀπὸ τὴν δουλείαν καὶ τὴν τυραννικὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ διαβόλου. «Γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς», (Ἰωάν. 8,32), λέγει Κύριος. Καὶ διερωτῶμεθα «τί ἐστὶν ἀλήθεια;» (Ἰωάν. 18,38). Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὁ Χριστός κατὰ τὴν ἰδίαν Αὐτοῦ μαρτυρίαν: «Εγὼ εἰμί ἡ ὁδός καὶ ἡ ἀλήθεια», (Ἰωαν. 14,6). Τίνι δέ τρόπῳ γνωρίζεται ἡ ἀλήθεια; Διὰ τῆς πίστεως, ποίας δέ πίστεως, ὅτι ὁ Χριστός οὗτός ἐστιν ὁ υἱός τοῦ Θεοῦ», (Ἰωάν. 1,34) ὁ εἰπὼν «οὐ γάρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν», (Ματθ. 1,34).

Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς πίστεως εἰς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, τῆς πίστεως δηλονότι τῆς καλούσης εἰς μετάνοιαν καὶ τῆς ἐχούσης τὴν δύναμιν

«πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι», (Μάρκ. 9,23) ἐκλήθη νά γίνῃ κοινωνός ὁ Πατὴρ τοῦ δαιμονισθέντος υἱοῦ αὐτοῦ.

Εἰς τὴν ἀντιφάσκουσαν κραυγὴν τοῦ ἀπεγνωσμένου πατρός «πιστεύω Κύριε, βοήθει μοι τῇ ἀπιστίᾳ», οἱ ἐρμηνεύοντες τοὺς λόγους τούτους Βίκτωρ Ἀντιοχεύς καὶ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων διακρίνουν τὴν πίστιν εἰς δύο εἶδη. Ὁ μὲν Πατὴρ Βίκτωρ λέγει: «Εἰ ἐπίστευσεν εἰπὼν *Πιστεύω* πῶς πάλιν φησὶν *βοήθει μοι τῇ ἀπιστίᾳ*; Διάφορός ἐστιν ἡ πίστις. Ἡ μὲν εἰσαγωγικὴ ἡ δὲ τελεία. Ἀρξάμενος οὖν πιστεύειν [ὁ πατήρ], ἐδέετο τοῦ Σωτῆρος διὰ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως προσθεῖναι [νά προσθέσῃ] τό λειπὸν. Οὕτω καὶ οἱ μαθηταὶ ἔλεγον τῷ Σωτῆρι: «πρόσθεες ἡμῖν πίστιν», (Λουκ. 17,5).

Ὁ δὲ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων λέγει: «Τό γάρ τῆς πίστεως ὄνομα ἓν μὲν ἐστὶ κατὰ τὴν προσηγορίαν [=ὀνομασίαν] διχῆ [=εἰς δύο] δὲ διαιρεῖται. Ἔστι μὲν γάρ ἓν εἶδος τῆς πίστεως τό δογματικόν, συγκατάθεσιν τῆς ψυχῆς ἔχον· καὶ ὠφελεῖ τὴν ψυχὴν καθὼς φησὶν ὁ Κύριος «ὁ ἀκούων μου τόν λόγον καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν», (Πρβλ. Ἰωάν. 5,24).

Δεύτερον δὲ ἐστὶν εἶδος πίστεως τό ἐν χάριτος μέρει [= μέρος τῆς Χάριτος] παρὰ Χριστοῦ δωρούμενον· «ὧ μὲν γάρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλω δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τό αὐτό Πνεῦμα, ἐτέρω δὲ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι, ἄλλω δὲ χαρίσματα ἱαμάτων, (Α΄ Κορ. 12, 9-9). Αὕτη τοίνυν ἡ κατὰ χάριν δωρουμένη πίστις ἐκ τοῦ Πνεύματος, οὐ δογματικὴ μόνον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τῶν [πραγμάτων] ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐνεργητικὴ». Ὅς γάρ ἄν ἔχη τὴν πίστιν ταύτην, ἔρεῖ τῷ ὄρει τούτῳ μετὰ βα ἐντεῦθεν ἐκεῖ καὶ μεταβήσεται», (Ματθ. 17,20).

Αὐτὴν ταύτην τὴν πίστιν, τὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐνεργητικὴν ἔλαβε παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὁ σήμερον τιμώμενος ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Συγγραφεὺς τῆς Κλίμακος τῶν ἀρετῶν. Αὐτὴν τὴν πίστιν, τὴν ὑπὸ τῆς ἀγίας Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας παραδιδομένην καὶ τὴν ἐκ πάσης [ἀγίας] Γραφῆς ὠχυρωμένην καλούμεθα νὰ ἀποκτήσωμεν καὶ τηρήσωμεν μόνην καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, παραγέλλει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων.

Εἰς ταύτην τὴν ἐνεργητικὴν πίστιν, τὴν φωτίζουσαν τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου μᾶς καθοδηγεῖ ἡ ἀγία ἡμῶν Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία διὰ τῆς νηστείας, τῆς ἐγκρατείας δηλονότι τῶν παθῶν, τῆς μετανοίας καὶ προσευχῆς τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀκούουσα εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ Παύλου: «ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαμβάνοντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι», (Ἐφεσ. 6,16).

Παρακαλέσωμεν τὴν ὑπερευλογημένην Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτῆς σὺν ταῖς ἱκεσίαις τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, ἀξιωθῶμεν προσκυνῆσαι τὰ θεῖα πάθη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ θαβωρίῳ μεταμορφωθέντος καὶ προφθάσαι καὶ τὴν ἀγίαν Αὐτοῦ Ἀνάστασιν. Ἀμήν, ἔτη πολλά!»

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας